

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 46T/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1722010092
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Güner
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2022:1722010092.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok, samosudkyňou JUDr. Kristínou Güner, v trestnej veci obžalovaného K. Y., trestne stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07. novembra 2022 v Pezinku

r o z h o d o l :

rozhodol:

Obžalovaného

K. Y., Q. XX.XX.XXXX T. U., U. D. XX, J.

u z n á v a v i n n ý m, že

v mieste svojho trvalého bydliska a všade tam, kde sa zdržiaval si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť riadne a v plnej sume voči svojim deťom V.S., narodená XX.XX.XXXX a O.S., narodený XX.XX.XXXX. v období od mesiaca január 2016 až doposiaľ napriek tomu, že mu táto povinnosť vyplýva najmä z ustanovenia § 62 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a taktiež mu bola deklarovaná rozsudkom Okresného súdu Pezinok, č. k. 10C/115/2010-38 zo dňa 19.9.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.11.2012, a to v sume 120 eur mesačne na T. Y. a 100 eur mesačne Q. K. Y. vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí T. Y., trvale bytom Pezinok, Y. XX, čím mu tak vznikol dlh na výživnom za uvedené obdobie vo výške 17 820 eur

teda

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania po dlhší čas

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona.

Za to mu ukladá:

podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 17 820 eur k rukám oprávnenej T. Y., Q. XX.XX.XXXX T. U., W. U. Y. XX, R. .

o d ô v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní po prednese obžaloby samosudca poučil obžalovaného o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por., pričom obžalovaný vyhlásil, že nechce urobiť žiadne z vyhlásení. Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie podľa § 258 ods. 1 Trestného poriadku výsluchom obžalovaného, podľa § 261 Trestného poriadku výsluchom svedkov T. Y. G. T. Y., postupom podľa § 269 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní čítaním oboznámil nasledovné listinné dôkazy zadokumentované v súdnom spise: poštové poukážky (č. l. 24-25), potvrdenia o návšteve školy (č. l. 38-39), rodné listy detí (č. l. 40-41), Uznesenie OO PZ Modra (č. l. 43), Rozsudok OS PK sp. zn. 10C/115/2010 (č. l. 44), správy z ÚPSVaR (č. l. 65-67), správa SP (č. l. 59), správa OÚ BA (č. l. 63-64), odpovede na lustráciu obžalovaného v registri trestov a evidencii priestupkov a správnych deliktov.

Obžalovaný vypovedal, že: „za posledných 12 rokov, je toto druhé súdne pojednávanie. V 1/2016 som poslal posledné výživné, prišiel som o prácu. Od 6/2016 som začal opäť výživné posilať, kt. sa mi však vrátilo ako neprevzaté, tak som to prestal posilať. Stálo ma to aj poplatky čakal som, že sa poškodená ozve. 05/2020 som písal pošk. o tom, že sa začalo insolvenčné konanie v ČR, kde si mohla uplatniť svoju pohľadávku. Na tento list neodpovedala. Ja na pošk. nemám kontakt ani číslo účtu. Ona u mňa bývala 2 roky, takže vie, kde bývam. S deťmi som v kontakte s T., K. je to ťažšie, chodili ku mne na prázdniny až kým im to pošk. zakázala. Pred 2 rokmi boli u mňa naposledy. T. už je plnoletá, ale neprispievam jej priamo výživné. Dlžné výživné som ochotný zaplatiť, ale takou vysokou sumou teraz nedisponujem, možno by som to vedel dať dokopy len problém je insolvenčné konanie, kedy výživné je prednostná pohľadávka. Musel by som sa poradiť s právnikom v Plzni. Teraz zarábam 10 000 českých korún mesačne, 3000 platím insolvenčnosť, 5000 by som platil výživné. Všetky doklady o posielaní poukážok som dal českej polícii a tá to mala posunúť slovenskej. V apríli 2022 menil prácu kvôli kríze. Prišiel som o dobre platené miesto, na ktoré sa v súčasnosti pokúšam vrátiť. O tom, že mám vyživovaciu povinnosť voči deťom a v akej výške som vedel. Keď ku mne chodili deti na prázdniny nikdy sme sa spolu nebavili o bývalej manželke ani o tom kam by som mohol výživné posilať. Nepovažoval som to za potrebné.“

Svedkyňa T. Y. vo svojej výpovedi uviedla, že je bývalou manželkou obvineného a uviedla, že: „doteraz výživné neplatil, kým posielal, chodilo mi to na poštu. Bývala som na Y. a 6 rokov už bývam na inej adrese. Nechodili mi poštové poukážky na bývalú adresu. Na obž. nemám kontakt. Novú adresu som mu neoznámila, lebo sa nezaujímal o deti. Deti chodili k obž. tak, že prišiel pre ne, ale my sme sa vtedy nestretli. Obž. predtým posielal výživné k mojim rodičom na Y., kde mám doteraz trvalý pobyt, ale tam mi nič neprišlo. Teraz s deťmi nie je v kontakte. Neplatenie výživného nemalo nepriaznivý vplyv na deti, pomáhal mi priateľ, poberám náhradné výživné. Deti majú 18 r a 16 r., obe sú v druhom ročníku SŠ. O tom, že je obž. v insolvenčnom konaní neviem nedostala som o tom žiadne upovedomenie. Deťom som nezakázala sa stretávať s obž. v 1/2016 mi od obž. asi prišlo výživné ale si to nepamätám. Trestné oznámenie som podala po 5 rokoch lebo mi to povedali na úrade práce aby som dostala náhradné výživné. V auguste tohto roka T. neprišla, pretože nechcela prísť neviem o tom, že obž. komunikuje s deťmi viem len že syn K. nemá o otca záujem.“

Svedkyňa T. Y. uviedla, že je dcérou obžalovaného a že: „obžalovaný mi neposielal žiadne výživné. Neviem či posielal výživné mojej matke. Navštevujem strednú školu v Pezinku. S otcom som sa stretávala, teraz už nie lebo bola korona a potom som mala brigádu, z ktorej som nemohla odísť kedy sa

mi zachcelo. Mám vlastný účet. Výživné môže obžalovaný posielat' ako sa dohodne s matkou. Stretnutia s otcom sa uskutočňovali u neho v Čechách a niekedy prišiel aj on sem ku babke. Je to babka z otcovej strany. Nepamätám si či sme riešili, kde s mamou bývame. Nepamätám si, že by sme sa rozprávali o jeho vyživovacej povinnosti. Na účet mi otec nikdy peniaze neposielal sem tam mi dal do rúk. Nepamätám si na aký účel ani aké to boli sumy možno raz 100 eur“.

Z poštových poukážok (č. I. 24-25) vyplýva, že obžalovaný zaplatil dňa 11.06.2016 poštovou poukážkou k rukám matky na výživné sumu 220 eur dňa 18.07.2016 výživné v sume 220 eur.

Z potvrdení o návšteve školy (č. I. 38-39) vyplýva, že T. Y., Q.. XX.XX.XXXX bola ku dňu 02.02.2022- v školskom roku 2021/2022 žiačkou I. MA triedy na Strednej odbornej škole podnikania a služieb, Myslenická 1, Pezinok, dennou formou, a že K. Y., Q.. XX.XX.XXXX, bol v školskom roku 2021/2022 žiakom I. ročníka Strednej odbornej školy technológií a remesiel, Ivanská cesta 21, Bratislava, dennou formou.

Z rodných listov (č. I. 40-41) je preukázané, že obžalovaný je otcom maloletého K. Y., Q.. XX.XX.XXXX a T. Y., Q.. XX.XX.XXXX.

Z Uznesenia povereného príslušníka OO PZ Pezinok (č. I. 43), zo dňa 11.01.2016 ČVS: ORP-586/PE-PK-2015, právoplatné dňa 19.03.2016 vyplýva, že boa odložená vec obvineného K. Y. podľa § 197 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku.

Rozsudkom Okresného súdu Pezinok č. k. 10C/115/2010-38 zo dňa 19.09.2012 (č. I. 38), právoplatným dňa 21.11.2012, bola obžalovanému uložená povinnosť prispievať na výživu dcéry T. Y., nar. XX.XX.XXXX sumu 120 eur mesačne a na výživu syna K. Y., nar. XX.XX.XXXX sumou 100 eur mesačne k rukám matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred.

Zo správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny (č. I. 66-67) vyplýva, že obžalovaný nebol ku dňu 30.12.2021 nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie, pričom posledná evidencia bola 15.01.2004-04.02.2004. Zo správy Sociálnej poisťovne (č. I. 59) vyplýva, že obžalovaný je v evidencii ako zamestnanec u zamestnávateľa: Mezin Jadranská zmrzlina, Š. XX, J. od 15.04.2033-trvá. Zo správy Okresného úradu Pezinok (š. I. 63-64) vyplýva, že obžalovaný je vedený v živnostenskom registri s miestom podnikania D. XX, J., s aktívnou živnosťou od 25.04.2007 a predmetom podnikania na vyššie uvedenej adrese sprostredkovateľská činnosť v rozsahu voľnej živnosti.

Z lustrácií obžalovaného v registri trestov a centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ dva krát súdne trestaný, pričom v oboch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, v oboch prípadoch na neho bolo pôsobené podmieneným trestom odňatia slobody. U obžalovaného nie sú evidované žiadne priestupky ani správne delikty.

Vykonané dôkazy súd hodnotil jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako je to uvedené v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, pričom vychádzajúc zo zásad dokazovania, dospel k záveru, že skutok, ktorý je v posudzovanej trestnej veci obžalovanej kladený za vinu, sa stal, napĺňa všetky zákonné znaky trestného činu - prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona a že tento skutok spáchal práve obžalovaný.

Z výsluchu obvineného vyplýva, že vlastne potvrdzuje pravdivosť skutku, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu. Svoje konanie odôvodňoval tým, že posledné výživné zaslal v januári roku 2006, potom prišiel o prácu, avšak začal opäť výživné posielat' v júni 2016, ktoré sa mu však vrátilo ako neprevzaté, tak ho prestal posielat', pretože na matku detí nemal žiaden kontakt. Priznal však, že s deťmi bol v kontakte, a nevysvetli, prečo nedopytoval deti za účelom zistenia aktuálnej adresy na ktorú môže výživné matke zasielať, resp., prečo ich nedopytoval akým spôsobom môže svoju zákonnú povinnosť platiť výživné plniť. Ďalej argumentoval tým, že matke detí zaslal v máji roku 2020 list o tom, že sa voči nemu v Českej republike začalo insolvenčné konanie, kde si môže uplatniť pohľadávku na výživnom, na ktorý mu neodpovedala. Súd musí na tomto mieste konštatovať, že pokiaľ obžalovaný zaslal v roku 2020 tento list matke detí na rovnakú adresu, z akej sa mu v roku 2016 vrátili poukážky na výživné, poškodená

sa o ňom pravdepodobne nedozvedela, čo potvrdila pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní, ako aj to, že už 6 rokov býva na inej adrese, než na ktorú jej posielal obžalovaný poštou výživné. Taktiež skutočnosť, že si neuplatnila pohľadávku na výživné v insolvenčnom konaní, ktoré prebieha v Českej republike na obžalovaného, nie je skutočnosťou, ktorá by ho pozbavovala jeho vyživovacej zákonnej povinnosti, ani skutočnosťou, ktorá by ho za neplatenie vyživovacej povinnosti zbavila trestnej zodpovednosti. T. Y. tiež objasnila, že stretávania detí s obžalovaným prebiehalo takým spôsobom, že prišiel po ne, avšak sa nestretli. Pokiaľ obžalovaný chodil deti k matke vyzdvihnúť bolo jeho povinnosťou sa s matkou skontaktovať za účelom dohody ohľadom možnosti formy platenia výživného. Z uvedeného vyplýva, že tieto možnosti obžalovaný mal, avšak ich neuskutočnil.

Obžalovaný ďalej obhajoval neplatenie výživného tým, že od roku 2020 je v insolvenčnom konaní, je ochotný dlh a výživné platiť, ale nedisponuje takou veľkou sumou. Uviedol tiež, že od apríla kedy menil dobre platenú prácu zarába 10 000 českých korún, z ktorých 3000 eur mu odchádza na insolvenčné konania, čiže by vedel platiť 5000 eur mesačne na výživné. Pokiaľ obžalovaný sám priznal, že mesačne je schopný platiť zhruba 5 000 CZK (205,11 eur) na výživné, súdu nie je zrejmé, prečo tak nečinil, a prečo tak nečinil ani do apríla 2022 do kedy ako sám uviedol mal lepšie platenú prácu. Vzhľadom na tieto vyjadrenia obžalovaného aj napriek jeho prebiehajúcemu insolvenčnému konaniu súd nepovažoval za potrebné postupom podľa § 7 ods. 1 Tr. poriadku posúdiť výšku vyživovacej povinnosti obžalovaného.

Z výsluchu svedkyne bolo tiež preukázané, že obžalovaný koncom októbra 2022 uhradil na výživné sumu 220 eur.

S poukazom na všetky zistené skutočnosti mal súd za preukázané všetky skutkové okolnosti popísané v obžalobe, ako i to, že tieto bez akýchkoľvek pochybností z formálneho hľadiska napĺňajú všetky zákonné znaky základnej skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona. Vykonaným dokazovaním bolo podľa súdu bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že tento skutok spáchal obžalovaný, keďže najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči synovi a dcére po dlhší čas, pričom mu vznikol od mesiaca január 2016 do rozhodnutia súdu dlh na výživnom vo výške 17 820 eur.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku trestného činu, bolo z hľadiska zavinenia preukázané, že konanie obžalovaného popísané v skutkovej vete obžaloby je pokryté nepriamym úmyslom v zmysle § 15 písmeno a/ Trestného zákona, nakoľko s ohľadom na spôsob jeho konania je zjavné, že vedel, že svojím konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného týmto zákonom, a pre prípad, že ho spôsobí s tým bol uzrozumený.

Po zistení formálnych znakov trestného činu - prečinu, skúmal súd aj materiálnu stránku - materiálny znak prečinu uplatňovaný ako materiálny korektív k formálnym znakom, a to z hľadiska posúdenia všetkých skutočností spadajúcich pod kritéria definované v § 10 odsek 2 Trestného zákona. Na tomto základe dospel súd k záveru, že konkrétna závažnosť stíhaného prečinu dosahuje Trestným zákonom vyžadovaný stupeň pre vyvodzovanie trestnoprávnej zodpovednosti, teda stupeň vyšší než nepatrný. Tento záver vyplýva z už uvedeného spôsobu vykonania činu a jeho následku popísaného v skutkovej vete rozsudku, najmä zo závažnejšieho spôsobu vykonania skutku, keď tento obžalovaný páchal po dlhší čas od januára roku 2016 doposiaľ.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Pri výmere trestu súd taktiež obligatórne prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností.

V prípade obžalovaného súd nezistil žiadnu priťažujúcu ani poľahčujúcu okolnosť, takže súd mohol ukladať trest odňatia slobody v rozpätí stanovenom v § 207 odsek 3 Trestného zákona, t. j. 1 až 5 rokov. Pri úvahách o možnosti uloženia niektorého z alternatívnych trestov súd dospel k záveru o tom, že uložením žiadneho z nich nebude naplnený účel trestu v zmysle trestného zákona, a tiež uloženie peňažného trestu vzhľadom k insolvencii obžalovaného a výške dlhu na výživnom neprichádzal do úvahy, ako tiež ani tresty domáceho väzenia, či trest povinnej práce, keď súd prihliadal aj na záujem spoločnosti na zaplatení dlhu na výživnom obžalovaným. Preto súd dospel k záveru o nutnosti uloženia trestu odňatia slobody. Súd vzhľadom k postojom obžalovaného o tom, že má záujem dlh na výživnom doplatiť, čo čiastočne preukázal zaplatením sumy 220 eur v mesiaci október 2022 uložil trest na spodku uvedenej trestnej sadzby. Takáto výmera trestu bude vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného dostatočne represívna i preventívna.

Súd vzhľadom na okolnosti prípadu, a osobu obžalovaného dospel k záveru, že obžalovanému je možné v zmysle § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložiť. Následne sa zaoberal tým, akú dlhú skúšobnú dobu treba obžalovanému pri povolení podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určiť, pričom vyhodnotil, že v rámci jej rozpätia stanoveného v § 50 ods. 1 Trestného zákona (1 rok až 5 rokov,) bude potrebné obžalovanému skúšobnú určiť polovicu takto daného rozpätia v trvaní 3 roky, nakoľko mal za to, že takáto skúšobná doba bude vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného dostatočne preventívna a tiež postačujúca na doplatenie zameškaného výživného, pretože súd uložil zároveň obžalovanému podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona, aby v skúšobnej dobe zaplatil zameškané výživné vo výške 17 820 eur k rukám oprávnenej T. Y..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Pezinok, rozhodovať o ňom bude Krajský súd v Bratislave.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie nemôže podať obžalovaný voči výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh.

Poškodený môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Právne účinne ho nemôžu podať osoby, ktoré sa tohto práva výslovne vzdali.